

**Udlændinge- og
Integrationsministeriet**

**SAMLENOTAT
for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den
14. december 2020**

Migrations- og asylpagten. S. 2

KOM dokument foreligger ikke

= Politisk drøftelse

**Aftaler med partnere omkring effektiv tilbagetagelse og styrket migrationshåndtering
S. 10**

KOM dokument foreligger ikke

= Udveksling af synspunkter

Implementering af interoperabilitet S. 12

KOM dokument foreligger ikke

= Udveksling af synspunkter

Migrations- og asylpagten

KOM dokument foreligger ikke

= Politisk drøftelse

Revideret notat. Ændringer er markeret med en streg i margenen.

1. Resumé

Kommissionen præsenterede den 23. september 2020 et forslag til en europæisk migrations- og asylpagt bestående af op mod 50 initiativer, herunder en række lovgivningsmæssige forslag. Formandskabet lægger op til en politisk drøftelse af Kommissionens forslag og formandskabets fremskridtsrapport om, hvordan Rådet forestiller sig, at man kan nå til et forhandlingsresultat i relation til Kommissionens udspil. Sagen rejser på nuværende tidspunkt ikke spørgsmål i forhold til nærhedsprincippet eller retsforbeholdet og giver ikke anledning til at redegøre for gældende ret såvel som lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

2. Baggrund

Den 23. september 2020 præsenterede Kommissionen et forslag til en europæisk migrations- og asylpagt. På det ekstraordinære rådsmøde den 13. november 2020 fandt den første politiske drøftelse sted. Den tog udgangspunkt i et første udkast til et politisk forståelsespapir udarbejdet af det tyske formandskab om, hvordan Rådet forestiller sig, at man kan nå til et forhandlingsresultat i relation til Kommissionens udspil. På rådsmødet i december forventes formandskabet at konkludere på Rådets drøftelser henover efteråret i form af en fremskridtsrapport.

3. Formål og indhold

Formålet med Kommissionens forslag er at skabe rammerne for en sammenhængende tilgang inden for områderne migration, asyl, grænseforvaltning og integration. En mere integreret tilgang skal skabe et mere gnidningsløst og effektivt asyl- og migrationsforvaltningssystem.

Kommissionens forslag bygger delvis videre på forslag, der blev lagt frem i 2016, og på den politiske enighed, der allerede er opnået, herunder i forhold til kvalifikationsforordningen, modtagedirektivet, forordningen om Det Europæiske Asylagentur, EU-rammeforordning om genbosætning og indrejse af humanitære årsager og udsendelsesdirektivet.

Kommissionen lægger op til et bredere og mere integreret rammeværk ud fra en ”whole of migratory routes”-tilgang. Der er således fokus på både de interne og eksterne dimensioner af migrationsudfordringer såvel som på EU’s ydre grænse. Endelig er det ambitionen at sikre en mere sammenhængende og dermed også hurtigere og mere effektiv sagsbehandling fra den irregulære ankomst ved den ydre Schengen-grænse til enten ophold eller tilbagesendelse.

Kommissionens forslag indeholder fem nye lovgivningsmæssige initiativer: Forordning om en screeningprocedure for hurtigt at kunne fastslå status på irregulære migranter ved ankomst eller på territoriet; en ny grænseprocedure i asylprocedureforordningen i form af en hasteprocedure, som asylansøgere fra lande med en anerkendelsesprocent på 20 % eller derunder, ansøgere der vildleder myndighederne samt ansøgere, der udgør en sikkerhedsrisiko, ledes igennem mhp. hurtig sagsbehandling og evt. udsendelse; yderligere understøttelse og effektivisering af asyl-procedureerne i Eurodac-forordningen; nye bestemmelser, der skal sikre en effektivisering af det nuværende Dublin-system, der fastlægger, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning såvel som en tvungen solidaritetsmekanisme i forhold til medlemsstater, der er under pres. De øvrige medlemsstater kan i den forbindelse vælge mellem omfordeling af asylansøgere eller såkaldte tilbagesendelsesponsorater, og endelig en forordning om et krise- og force majeure-instrument, hvor formålet er, at EU skal være parat til at imødegå og håndtere krisesituationer og force majeure med modstandsdygtighed og fleksibilitet, vel vidende at forskellige typer kriser kræver forskellige reaktioner. Ud over de fem lovgivningsmæssige initiativer har Kommissionen ydermere fremsat en meget lang række af ikke-lovgivningsmæssige tiltag.

Forventningerne til rådsmødet er fortsat præget af usikkerhed om, hvad man kan blive enige om. I formandskabets udkast til fremskridtsrapport om hovedelementerne i en europæisk migrations- og asylpolitik og den videre vej frem understreges vigtigheden af, at Unionen må styrke sin evne til at forebygge irregulær migration og sende et stærkt fælles signal til sine egne borgere samt resten af verden om vigtigheden af migrationshåndtering under ordnede forhold. Det understreges, at formålet er at skabe et fair og velfungerende asyl- og migrationssystem, der adresserer praktiske udfordringer og etablerer effektive, hurtige, humane og kriseresistente procedurer samtidig med, at systemet respekterer fundamentale rettigheder og imødekommer særlige beskyttelsesbehov for sårbare grupper. Formandskabet lægger desuden op til, at der skal findes en balance mellem solidaritet og ansvarsfordeling blandt medlemsstaterne samt en balance mellem solidaritet og forpligtelserne blandt medlemsstaterne omkring implementeringen af asyl- og migrationsretsakterne. Der skal således ske en samlet drøftelse heraf med henblik på at finde et kompromis, som tilgodeser alles interesser.

Udkastet til fremskridtsrapport lægger vægt på, at der kræves effektive systemer i hver medlemsstat, meningsfuld solidaritet og støtte til de mest udsatte medlemsstater, og at relationerne styrkes betydeligt med oprindelses- og transitlande. Effektiv migrationshåndtering indebærer desuden også effektiv kontrol med de ydre grænser og en tydelig sondring mellem personer, der opfylder kriterierne for indrejse, og hvem der ikke gør samt en sondring mellem asylansøgere og dem, der tydeligvis ikke har behov for international beskyttelse. Det bekræftes yderligere, at Unionen beskytter dem, der har krav på international beskyttelse, mens dem, der ikke har ret til lovligt ophold eller beskyttelseskrav, bør forlade EU så hurtigt som muligt. Her er tilbagesendelse, kampen mod menneskesmugling, lovlig migration og bæredygtig reintegration af hjemsendte alle vigtige dele af en afbalanceret migrationstilgang.

Kernelementerne som nævnes i udkastet til fremskridtsrapport er således vigtigheden af den eksterne dimension gennem styrket samarbejde med tredjelande for at forebygge irregulær migration. Kommissionen bør have en ledende koordinerende rolle i tæt samarbejde med medlemsstaterne, og der skal etableres afbalancerede og skræddersyede partnerskaber med relevante oprindelses-, transit- og værtslande i Nordafrika, på Vestbalkan, Tyrkiet, Afrika syd for Sahara og lande langs den såkaldte Silkeruten mod sydøst. Igangværende initiativer bør støttes, mens målet er at bringe engagementet mellem EU's institutioner og medlemslandene op til et helt nyt niveau i forhold til et styrket samarbejde med tredjelande.

Betydningen af styrkelse af de eksterne grænser er også betonet, herunder implementeringen af det styrkede Frontex-mandat, nye it-systemer, herunder interoperabilitet, samt den obligatoriske screeningprocedure ved grænserne. Udkastet betoner, at der er behov for yderligere drøftelser vedrørende grænseprocedurer, og hvordan balancen sikres mellem ansvar og solidaritet i forhold til at træffe de nødvendige administrative foranstaltninger ved grænserne, herunder etablering af den nødvendige infrastruktur.

Udkastet til fremskridtsrapport italesætter også udfordringerne omkring solidaritetsmekanismen, og det anerkendes, at frontlinjestaterne har en særlig rolle i det europæiske migrations- og asylhåndteringssystem. Det understreges, at der skal være tale om en meningsfuld, skræddersyet solidaritetsmekanisme, som kombinerer fleksibilitet med effektivitet for den berørte medlemsstat under pres. Udkastet nævner, at forskellige former for solidaritetstiltag kan komme på tale såsom omfordeling og kapacitetsbidrag, herunder bidrag inden for grænsebeskyttelse og inden for modtage- og tilbagesendelsesområdet og endelig samarbejde med tredjelande. Desuden nævnes støtte inden for udsendelse som et vigtigt element af solidaritet. Det anerkendes dog, at der er brug for yderligere tekniske og politiske drøftelser omkring betingelserne for omfordeling og tilbagesendelsesponsorater, herunder spørgsmålet om denne støtte skal være obligatorisk.

Et andet vigtigt element, som udkastet til fremskridtsrapport anerkender, er et effektivt asylsystem som forebygger misbrug og sekundær migration. Ansvar for sagsbehandling skal hurtigt etableres og bureaukratiske procedurer undgås og et velfungerende hjemsendelsessystem er afgørende. Den praktiske anvendelse af sikkert tredjelandprincippet, en øget rolle til Frontex og etableringen af en hjemsendelseskoordinator samt et højniveaunetværk for hjemsendelse er afgørende elementer til at styrke EU's hjemsendelsespolitikker.

Ydermere fremhæves, at området vedrørende aftaler med tredjelande mhp. hjemsendelse skal styrkes, og der efterspørges en bredere landespecifik analyse af forhindringerne for etableringen af bredere hjemrejseaftaler.

Endelig nævnes en række andre tiltag som også har betydning for den samlede tilgang til et effektivt migrationssystem, herunder betydningen af en forbedret Eurodac-database, lovlig migration til Europa, genbosætning samt styrkelsen af EU's modstandsdygtighed til at håndtere

kriser. I forbindelse med sidstnævnte er EU's mekanisme for forebyggelse og håndtering af kriser, som bygger videre på eksisterende mekanismer, vigtig til at fremtidssikre EU's overvågning og håndtering af fremtidig migration.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Drøftelsen af migrations- og asylpagten og det tyske formandskabs udkast til fremskridtsrapport vil ikke i sig selv have lovgivningsmæssige, statsfinansielle, samfunds- eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har i september 2020 været forelagt Specialudvalget for asyl- og indvandringssamarbejde (SPAIS), inden Kommissionens forslag til migrations- og asylpagten var præsenteret. SPAIS er igen blevet forelagt sagen den 27. oktober 2020 og den 13. november 2020.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er generel enighed blandt medlemsstaterne om behovet for en reform af det fælleseuropæiske asylsystem. Dog forventes det, at balancen mellem ansvar og solidaritet medlemsstaterne imellem kan blive en udfordring at nå til enighed om. Det forventes, at frontlinjestaterne ligesom i 2016 vil kræve en klar ramme for, hvorledes medlemsstaterne skal udvise solidaritet over for andre medlemsstater, der er udsat for migrationspres også set i lyset af de betydelige yderligere omkostninger, som den praktiske implementering af screening- og grænseprocedurer forventes at indebære.

Ligeledes forventer en anden gruppe af medlemsstater, særligt de østeuropæiske lande, at der ikke kan indgå tvungen omfordeling eller tilbagesendelsessponsorater med tilknyttet eventuel pligt til omfordeling, men alene tvungen, men fleksibel solidaritet. Endeligt ses stor uenighed i Rådet om støtten til formandskabets foreslåede trin for trin-tilgang til vedtagelsen af de forskellige dele af migrations- og asylpagten. En række medlemsstater har stillet sig tvivlende til denne tilgang og anført, at en pakketilgang, hvor alle pagtens retsakter forhandles og vedtages samtidig, er at foretrække.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen er overordnet positiv over for Kommissionens udspil og mange af de elementer, der indgår i pagten. Den mere helhedsorienterede tilgang til migration og asyl er vigtig for at styrke effektiviteten af systemet, herunder styrkelsen af de ydre grænser i form af screening- og hasteprocedurer ved grænserne samt en række nye initiativer på udsendelsesområdet. Desuden er det positivt, at der er fokus på den eksterne dimension, herunder det styrkede samarbejde med oprindelses- og transitlande. Disse tanker flugter i høj grad med regeringens ambition om et retfærdigt og humanitært asylsystem. Pagten ses dog ikke at gøre afgørende op med den incitamentsstruktur og den industri af menneskesmuglere, der bidrager til Europas migrationsudfordringer. Således er regeringens helt centrale ambition om etableringen af en ordening for overførsel af asylansøgere til asylsagsbehandling til et land uden for EU ikke indeholdt i Kommissionens forslag til en migrations- og asylpagt.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg den 1. oktober 2020 til orientering. Sagen har desuden været forelagt i skriftlig forelæggelse i Folketingets Europaudvalg den 12. november til orientering.

Aftaler med partnere omkring effektiv tilbagetagelse og styrket migrationshåndtering

KOM dokument foreligger ikke

= Udveksling af synspunkter

Nyt notat.

1. Resumé

Kommissionen præsenterede den 23. september 2020 forslag til en ny europæisk migrations- og asylpagt bestående af op mod 50 initiativer, herunder en række lovgivningsmæssige forslag. Kommissionen har i forbindelse med lanceringen af pagten samtidig sat fremme af samarbejdet om tilbagetagelse og reintegration på dagsordenen. Der forventes en drøftelse af emnet samt nærmere information fra Kommissionen om arbejdet med at analysere tredjelandes samarbejde om tilbagetagelse. Sagen rejser ikke spørgsmål i forhold til nærhedsprincippet eller retsforbeholdet og giver ikke anledning til at redegøre for gældende ret såvel som lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

2. Baggrund

Kommissionen præsenterede den 23. september 2020 sit forslag til en ny europæisk migrations- og asylpagt bestående af op mod 50 initiativer, herunder en række tiltag til at fremme samarbejdet om tilbagetagelse og reintegration. Kommissionen har påpeget, at en af de væsentligste mangler i den europæiske migrationshåndtering er problemerne med effektivt at tilbagesende de personer, der ikke benytter sig af denne mulighed. Et tæt samarbejde med oprindelses- og transitlandene er derfor en væsentlig forudsætning for et velfungerende system for tilbagesendelse, tilbagetagelse og reintegration.

3. Formål og indhold

Formålet med dagsordenspunktet omkring tilbagetagelse er at styrke EU's hjemsendelsessystem, som kombinerer stærkere interne strukturer med et mere effektivt samarbejde med tredjelande omkring tilbagetagelse. Kommissionen har i sin meddelelse om en ny migrations- og asylpagt fremhævet, at der er behov for at fremme samarbejdet om tilbagetagelse og reintegration, og at dette skal ske gennem nye indsatser for at forbedre samarbejdet med tredjelande om tilbagetagelse suppleret med samarbejde om reintegration. Kommissionen har påpeget, at de eksisterende 24 EU-aftaler og ordninger med tredjelande skal fuldt implementeres, at igangværende forhandlinger afsluttes og eventuelle nye forhandlinger påbegyndes samtidig med, at der skal udarbejdes mere praktiske samarbejdsløsninger for at øge antallet af effektive tilbagesendelser. Der peges også på, at andre politikværktøjer skal integreres i indsatsen, hvilket forbindelsen mellem samarbejdet om tilbagetagelse og visumudstedelse i henhold til visumkodeksen er et eksempel på.

Kommissionens målsætning om at fremme samarbejdet om tilbagetagelse og reintegration er i forbindelse med de seneste måneders forhandlinger om en migrations- og asylpakt også blevet forankret i formandskabets fremskridtsrapport, som blev drøftet på rådsmødet den 13. november 2020. Formandskabet peger ligeledes på behovet for at implementere allerede eksisterende aftaler på tilbagetagelsesområdet som afgørende for effektiviteten af at EU's asyl og hjemsendelsessystemer. Formandskabet peger på tilvejebringelsen af landespecifikke analyser og opfordrer også Kommissionen til at lancere initiativer omkring tilbagetagesaftaler og arrangementer som led i en mere strategisk tilgang mhp. at styrke samarbejdet om tilbagetagelse. Endelig byder formandskabet Kommissionens forslag om at arbejde med at fremme incitamenter til at styrke samarbejdet med tredjelande velkomment og nævner Kommissionens årlige vurdering af visum-samarbejdet ifølge visumkodeks art. 25a som et godt eksempel herpå.

Der forventes at være en kort drøftelse af emnet samt nærmere information fra Kommissionen om arbejdet med at analysere tredjelands samarbejde om tilbagetagelse, herunder som led i implementeringen af visumkodeks art. 25a.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Drøftelsen vil ikke i sig selv have lovgivningsmæssige, statsfinansielle, samfunds- eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

SPAIS er blevet forelagt sagen i høring den 13. november 2020.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er på nuværende tidspunkt ikke oplysninger om andre landes holdninger til det konkrete dagsordenspunkt. Dog er der generelt stor opbakning blandt medlemsstaterne til at styrke udsendelsesområdet, herunder at indgå tilbagetagesaftaler/-arrangementer med tredjelande som en del af et styrket asyl- og migrationssystem.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen er overordnet positiv over for Kommissionens udspil og mange af de elementer, der indgår i pagten. Regeringen mener, at et effektivt udsendelsessystem er en afgørende faktor for et velfungerende og effektivt asyl- og migrationssystem. Fokus på den eksterne dimension,

herunder samarbejde med oprindelses-, transit- og værtslande er afgørende for at forebygge irregulær migration mod Europa. Disse tanker flugter i høj grad med regeringens ambition om et retfærdigt og humant asylsystem. Regeringen mener også, at brugen af alle udenrigspolitiske redskaber herunder visumpolitikken er vigtig i forbindelse med samarbejdet med tredjelande omkring tilbagetagelse.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Punktet har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Implementering af interoperabilitet

KOM dokument foreligger ikke

= Udveksling af synspunkter

Revideret notat. Ændringer er markeret med en streg i margenen.

1. Resumé

Den 20. maj 2019 blev to forordninger vedrørende interoperabilitet vedtaget. Forordningerne har til formål at gøre en række eksisterende og kommende it-systemer på området for sikkerhed, grænser og migration interoperable, dvs. muliggøre udveksling af data og deling af informationer og give eksisterende autoriserede brugere adgang til hurtig og systematisk information vedrørende personer, der indrejser eller opholder sig i Schengen-området under hensyn til gældende, individuelle rettigheder og databeskyttelsesgarantier. Forordningerne ændrer ikke ved it-systemernes formål eller brugernes adgang til data. Der forventes på Rådsmødet for justits- og indenrigsministre den 14. december 2020 at være en drøftelse af fremdrift i implementeringen af de to forordninger både på EU-plan og nationalt. Sagen rejser ikke spørgsmål i forhold til nærhedsprincippet. Sagen giver ikke anledning til at redegøre for lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

2. Baggrund

Der blev den 20. maj 2019 vedtaget to forordninger om interoperabilitet. Det drejer sig dels om Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/817 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende grænser og visum dels om Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/818 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende politisamarbejde og retligt samarbejde og asyl.

De to forordninger om interoperabilitet har samlet til formål at skabe interoperabilitet mellem eksisterende og kommende EU-informationssystemer på området for sikkerhed, grænser og migration, der opereres centralt på EU-niveau, således at der kan udveksles data og deles informationer samt gives autoriserede brugere adgang til hurtig og systematisk information vedrørende personer, der indrejser eller opholder sig i Schengen-området. Interoperabiliteten skabes under hensyntagen til gældende, individuelle rettigheder og databeskyttelsesgarantier. Forordningerne ændrer ikke ved it-systemernes formål eller autoriserede brugeres adgang til data.

Retsakterne udgør en videreudvikling af Schengenreglerne, og Danmark har truffet afgørelse om, at Danmark vil gennemføre retsakterne i dansk ret, jf. artikel 4 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling.

Kommissionen har om baggrunden for de to forordninger om interoperabilitet blandt andet anført, at EU i de seneste år har oplevet en stigning af irregulære passager af EU's ydre grænser, ligesom der er en øget trussel mod den interne sikkerhed i EU. På den baggrund er der skabt øget fokus på nødvendigheden af at forbinde og styrke EU's eksisterende og kommende informationssystemer for grænseforvaltning, migration og sikkerhed. Interoperabilitet mellem systemerne og dermed udveksling af data og deling af information mellem systemerne kan bidrage til bl.a. at fjerne "blind spots", hvorved personer, som muligvis er involveret i terrorhandlinger, kan blive registreret under forskellige aliaser i forskellige systemer, som ikke kommunikerer med hinanden.

Forordningerne har fokus på fire specifikke mål:

1. At brugere, herunder grænsepersonale og andre udlændingemyndigheder, får hurtig, problemfri, systematisk og kontrolleret adgang til den information, som de har brug for med henblik på at varetage deres arbejde.
2. At der etableres en teknisk løsning, der gør det muligt at påvise, at flere identiteter er knyttet til det samme sæt biometriske data med henblik på at afsløre brugen af flere identiteter og at bekæmpe identitetssvig.
3. At lette identitetskontrol af tredjelandstatsborgere, som opholder sig på medlemsstaternes område.
4. At lette og effektivisere retshåndhævende myndigheders adgang til EU-informationssystemer, som ikke vedrører retshåndhævelse, hvis det er nødvendigt med henblik på forebyggelse, efterforskning samt retsforfølgning af terrorisme og anden alvorlig kriminalitet.

Med forordningerne skabes interoperabilitet mellem de tre eksisterende EU-informationssystemer: a) SIS, der omfatter et bredt spektrum af indberetninger om genstande og personer (bl.a. nægtelse af indrejse eller afslag på ansøgning om opholdstilladelse for personer, for hvem der er udstedt en europæisk arrestordre samt forsvundne personer), b) Eurodac, der indeholder fingeraftryksoplysninger af asylansøgere og tredjelandstatsborgere, der har krydset de ydre grænser illegalt, eller som opholder sig illegalt på medlemsstaternes område, og c) VIS, der indeholder oplysninger om visum udstedt med henblik på kortvarigt ophold.

Derudover vil der blive sikret interoperabilitet mellem tre kommende EU-informationssystemer a) Ind- og udrejsesystemet (EES), der erstatter den nuværende manuelle passtemplingsprocedure og i stedet indfører en elektronisk registrering af en række oplysninger om tredjelandstatsborgere, der ind- og udrejser af Schengen-området, b) Europæisk Rejsetilladelse- og Rejseinformationssystem (ETIAS), der skal anvendes til at indsamle og verificere information om og eventuelt udstede rejsetilladelse til tredjelandstatsborgere fra visumfrie lande forud for indrejse til Schengen-området, og c) Det Europæiske Informationssystem vedrørende strafferegistre – tredjelandstatsborgere (ECRIS-TCN), der skal give medlemsstaternes myndigheder mulighed for at identificere, om tredjelandstatsborgere er straffede i andre medlemsstater.

3. Formål og indhold

Formålet med punktet ventes at være en drøftelse af fremdrift i implementeringen af de to forordninger om interoperabilitet.

Der er i Danmark etableret et tværministerielt program for en samlet implementering af alle aspekter, herunder juridiske, tekniske, økonomiske og organisatoriske aspekter, af en række vedtagne og kommende EU-retsakter, der omfatter it-systemer på området for grænser, sikkerhed og migration. Programmet omfatter de to retsakter vedrørende interoperabilitet såvel som EES, ETIAS og SIS.

VIS er p.t. ikke en del af det tværministerielle program, men det er intentionen af VIS-forordningen på sigt vil blive en del af programmet.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Drøftelsen af implementeringen af de to vedtagne forordninger om interoperabilitet vil ikke i sig selv have lovgivningsmæssige, statsfinansielle, samfunds- eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen er blevet forelagt Specialudvalget for asyl- og indvandringssamarbejde den 13. november 2020 forud for den uformelle videokonference for justits- og indenrigsministre i december 2020.

Specialudvalget for asyl- og indvandringssamarbejde modtog sagen til orientering forud for den uformelle videokonference for justits- og indenrigsministre den 4.-5. juni 2020. Sagen blev endvidere forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 17.-18. oktober 2019 forelagt Specialudvalget for asyl- og indvandringssamarbejde den 19. september 2019 og forud for rådsmødet den 2.-3. december forelagt Specialudvalget for asyl- og indvandringssamarbejde den 13. november 2019. Forslagene til de to forordninger om interoperabilitet blev forud for vedtagelsen forelagt Specialudvalget for asyl- og indvandringssamarbejde den 21. februar 2018.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er generelt opbakning blandt medlemsstaterne til et stærkt fokus på korrekt og rettidig implementering af de to forordninger om interoperabilitet.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen finder det væsentligt, at der sker en korrekt og rettidig implementering af de to forordninger om interoperabilitet på såvel EU-plan som i samtlige medlemsstater, da det er af betydning for bl.a. effektiv kontrol med EU's ydre grænser og migration.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen om implementering af de to forordninger om interoperabilitet har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Folketingets Europaudvalg har således den 26. september 2019, den 21. november 2019 og den 26. maj 2020 modtaget samlenotater om bl.a. forslagene til de to forordninger om interoperabilitet. Et grund- og nærhedsnotat om de to forordninger blev endvidere oversendt til Folketingets Europaudvalg den 9. april 2018.